

П Р О Л Ъ Т Ъ

Синчець, синчець,—разцьфналь край рѣката,
Вѣтрецьтъ носи сладкъ аромать,
Въ премѣна нова е земята,
О, Господи, какъ е хубавъ тоя свѣтъ!

Брѣмчатъ пчели, прехврѣкватъ пеперуди,
На всѣка клонка малка птичка пѣе —
Отъ своя сънь природата се буди
И новъ животъ започва да живѣе. . .

Небето е безоблачно и чисто
И въздуха е пѣленъ съ аромать,
Слънцето изгрѣва гордо и лжисто
И грѣй надъ тоя дивенъ свѣтъ.

Синчець, синчець, разцьфналь край рѣката
Въ простора бѣли гължби летятъ —
Отъ свѣтла вѣра пленена е душата,
О, Господи, какъ е хубавъ тоя свѣтъ. . .

Сименъ Р. Стояновъ